

naar der fandt en Lønningsordning Sted efter det Contoirerne paahvilende Arbejde. Den fuldmægtig, hvem Baretagelsen af en særegen Deel af Forretningerne i Contoivet er overdraget, formenes derimod at burde aflægges bedre end andre fuldmægtige, og navnlig derved at der tillægges ham et saadant Expeditionsscretairhonorar, som er fastsat ved Loven af 31te Marts 1860, hvilket Honorar dog ikke maa gives som en fast Lønningsdeel, men derimod som et vederlag for de paagjældende Forretninger, saalænge de ere ham overdragne; en Følge heraf er det, at Tjenestalderen herved heller ikke bør eller kan komme i Betragtning.

Dgsaa i Henseende til Bestemmelsen af Alderstillaag for de respective Classer efter visse Aars Tjeneste i samme har man sluttet sig til nysnævnte Lønningslov, og man har saameget mere troet at burde gjøre dette for de ministerielle Embedsmænds Vedkommende, som for dem i hvert Fald Indvendingen, at der bevirkes for store Fluctuationer paa Budgettet, ikke vel kan gjøres, i Betragtning af deres mere indskrænkede Antal; og fordi Lovgivningsmagten engang har anseet denne Lønningsmaade for rigtig for deres Vedkommende og nylig yderligere stadfæstet denne Erkjendelse ved i Loven af 25de Juli 1867 om Hærens Lønning, udenfor det ellers der almindelig fulgte Princip, at fastsætte saadant Alderstillaag for Chefen for Forpleiningscorpset, der efter Loven var Departementschef i Krigsministeriet.

Med Hensyn til de til Grund for Lovforslaget liggende Forudsætninger om Ordningen i de enkelte Ministerier bemærkes:

I. Indenrigsministeriet.

For Indenrigsministeriet var der efter Emanationen af Loven af 31te Marts 1860 normeret 3 Departementschefer, 6 Contoirchefer og 10 fuldmægtige, af hvilke sidste der kunde tillægges 4 Expeditionsscretairhonorarer. Ministeriet bestod da af tre Departementer og et udenfor disse staaende Secretariat, med hvilket dog Chefen for første Departement førte Overtilsynet. Under disse Afdelinger behandlede

deels samtlige de Sager, som nu henhøre under Indenrigsministeriet, med Undtagelse af Sager om Indfødsrets Meddelelse og Løsning af det undersaatlige Forhold, deels de med Kongerigets Budgetvæsen og Statsregnskab forbundne Forretninger tilligemed Kongerigets Pensionsvæsen samt Skattesager (directe og indirecte, med Undtagelse af Kængskattsager samt Told- og Brænderbekfatningen). Expeditionscoutoivet for Stempelsager, der vel hørte under Ministeriet, ressorterede imidlertid under en af Finantsministeriets Departementsdirecteurer. Endelig var Kongerigets Finantsvæsen i det Hele henlagt under Indenrigsministeren, men bestyredes — med Undtagelse af de ovennævnte derhen hørende Anliggender, der vare indordnede under Indenrigsministeriets Afdelinger, — gennem vedkommende Afdelinger i Finantsministeriet.

I denne Ordning skete ved Allerhøieste Resolution af 4de October 1861 den Forandring, at de med Bestyrelsen af Kongerigets almindelige finantsselle Anliggender forbundne Forretninger overgik til Finantsministeriet. Ved Allerhøieste Resolution af 22de Juni 1862 blev Indenrigsministeriets Afdeling for Stempelsager nedlagt og Expeditionscoutoivet for Stempelsager henlagt til Ministeriets 2det Departement. Ved Allerhøieste Resolution af 26de Marts 1865 bleve derefter samtlige under Indenrigsministeriet hørende directe og indirecte Skattesager henlagte under Finantsministeriet, til hvilket, særligt til Generaldirectoratet for Skattevæsenet, samtidig overgik de to Contoirer, hvorigjennem disse Sager havde været behandlede, medens de Rigsdagen vedkommende almindelige Sager, navnlig Valgene til samme, bestemtes til at henlægges under Conseilpræsidentet efter Forfatningsforholdenes endelige Ordning; Sager om forskjellige kongelige Bygninger og Haver samt Sager vedkommende Civilistens Mellemværende med Statskassen og Sager angaaende Meddelelse af Indfødsret og Løsning af det undersaatlige Forhold henlagdes derimod fra Finantsministeriet til Indenrigsministeriet, under hvilket de saaledes tilkomne Sager indordnedes uden Forøgelse af Personalet henholdsvis under 3die og 1ste Departement. Samtidig overgik Coloniernes Centralbestyrelse fra Finants- til Indenrigsministeriet. Senere ere